

III Międzynarodowa Konferencja Naukowa z cyklu

WSPÓŁCZESNE ZARZĄDZANIE SPRAWAMI PUBLICZNYMI

„EWALUACJA POLITYK I PROJEKTÓW PUBLICZNYCH” w dniu 3 listopada 2011 roku w Krakowie

Strona | 1

Miejsce Konferencji: Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej UJ
Kraków, ul. prof. S. Łojasiewicza 4

Prezentujemy streszczenia artykułów i referatów, które zostaną opracowane i opublikowane jako dorobek konferencji.

Poruszone zostały następujące zagadnienia:

Dr Grzegorz Mazurkiewicz

Instytut Spraw Publicznych UJ

Czynniki wspierające i hamujące zmiany systemowe. Refleksje na temat systemu ewaluacji oświaty.

Po dwóch latach obowiązywania nowego modelu sprawowania nadzoru pedagogicznego warto zastanowić się nad skutkami programu wprowadzającego

ewaluację szkół i placówek oświatowych w celu podniesienia efektywności nadzoru. Posługując się refleksją nad doświadczeniami osób projektujących i wprowadzających ewaluację w model nadzoru, opiniami dyrektorów szkół, nauczycieli i wizytatorów przedstawiona została lista czynników sprzyjających wprowadzanej zmianie i czynników utrudniających działania.

Prof. Leszek Korporowicz

Instytut Bliskiego i Dalekiego Wschodu

Wydział Studiów Międzynarodowych i Politycznych

Uniwersytet Jagielloński

Ewaluacja jako wartość publiczna. Pomiedzy rewaloryzacją a dewaluacją ewaluacji na zakręcie polskich reform rzeczywistości społecznej.

Początek polskich reform społecznych w początku lat dziewięćdziesiątych ubiegłego wieku zwrócił uwagę na nowe strategie wspierania, a nawet promowania szybkich zmian poprzez animowanie uspołecznionych, dialogicznych, refleksyjnych i nastawionych prorozwojowo sposobów zarządzania oraz technik diagnozy społecznej. Odkrywane w tym kontekście możliwości badań ewaluacyjnych stawały się nową wartością życia publicznego, a więc czymś więcej niż technokratycznymi technikami pomiaru skuteczności programów reformatorskich. Spełniająca te warunki czwarta generacja strategii ewaluacyjnych szybko jednak popadać zaczęła w redukcyjne praktyki biurokratyczne wzmocnione wymogami systemów sprawozdawczych Unii Europejskiej prowadząc w konsekwencji do wielu paradoksalnych efektów dewaluacji interaktywnych wartości procesu ewaluacyjnego, pomniejszając

jego cechy motywacyjne i innowacyjne, zamieniając się często w inne strategie diagnostyczne, jak akredytacja, czy audyt.

Prof. dr hab. Anna Karwińska

Dr Magdalena Jelonek

Katedra Socjologii

Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie

Strona | 2

Ocena i pomiar społecznych efektów pracy szkół wyższych – refleksje metodologiczne.

W teorii i praktyce polityk publicznych coraz intensywniej mówi się o konieczności budowania polityk w oparciu o dowody (tzw. *evidence based poicy*). Podobnie od osób zarządzających sektorem szkolnictwa wyższego coraz częściej oczekuje się zarówno szerszego poparcia danymi podejmowanych decyzji, jak i rzetelnej, popartej danymi oceny skutków prowadzonych polityk. Polityki te mogą zwiększyć lub zmniejszyć możliwość wygenerowania przez szkoły wyższe efektów, które byłyby społecznie korzystne.

Dr Grzegorz Baran

Współtworzenie wartości jako przedmiot ewaluacji procesów edukacyjnych

Jednym z podstawowych obszarów podlegających ewaluacji w przypadku edukacji są procesy, badane z punktu widzenia ich skuteczności we wspieraniu uczących się. W tym kontekście niezwykle ważne jest zwrócenie uwagi na transformację, która zachodzi w zarządzaniu i marketingu. Tradycyjnie zakładano, że organizacje tworzą wartość (w postaci produktów i usług) i wymieniają ją z konsumentami. Ten produkto-centriczny sposób podejścia do tworzenia wartości zostaje zastępowany przez indywidualne doświadczenie i współtworzenie wartości wraz z klientami. W centrum strategii marketingowej nie są już umiejscawiane organizacja i produkt, lecz doświadczenia indywidualnych klientów.

Celem artykułu jest próba wykazania, iż aktywne współtworzenie wartości przez uczących się powinno być elementem procesów edukacyjnych, a przez to przedmiotem ewaluacji. Zarządzanie nie może ograniczać się jedynie do myślenia o kosztach, jakości produktów i procesów, czy sprawności. Potrzebne są nowe źródła innowacji i kreatywności. Paradoksem XXI wieku jest fakt, że dostęp do rosnącej ilości produktów i usług przynosi konsumentom coraz mniejsze zadowolenie. Odnosi się to również do edukacji, w której z jednej strony są instytucje działające w oparciu o coraz bardziej zdehumanizowane procesy edukacyjne, a z drugiej strony uczący się traktowani jak klienci usług edukacyjnych. Prowadzi to do sytuacji, w której uczący się zamiast aktywnie współtworzyć wartość edukacyjną, biernie oczekują, że ktoś im ją dostarczy.

mgr Anna Kostrubała – Brak

Instytut Spraw Publicznych

Uniwersytet Jagielloński

Wyzwania współczesnej edukacji w aspekcie partnerstwa wewnątrz organizacyjnego

Celem referatu jest przedstawienie kluczowych założeń podejścia partycypacyjnego w aspekcie procesów jakie należy uruchomić, aby wspierać rozwój szkoły. Podkreślono istotę partnerstwa, jako wyzwania współczesnej edukacji, dającego szansę na zwiększenie potencjału twórczego grupy oraz możliwości kooperacji. Szczególną uwagę zwrócono na złożony termin i cechy partnerstwa wewnątrz organizacyjnego oraz na jego poziom w podejmowanych przez szkoły działaniach. Ukazano również jaka jest rola partnerstwa w procesie ewaluacji edukacji, który został wprowadzony do systemu oświaty za sprawą nowej koncepcji nadzoru pedagogicznego. Referat został przygotowany przede wszystkim na podstawie studiów literatury przedmiotu. Dla zilustrowania partnerstwa w kulturze pracy szkoły wykorzystano wyniki z badań ewaluacyjnych zrealizowanych w ramach projektu „Program wzmocnienia efektywności systemu nadzoru pedagogicznego i oceny jakości pracy szkoły, etap III”.

Dr Jakub Kołodziejczyk

Instytut Spraw Publicznych

Wydział Zarządzania i Komunikacji Społecznej

Uniwersytet Jagielloński

W poszukiwaniu modelu ewaluacji wewnętrznej (autoewaluacji) szkoły.

W przeglądzie literatury przedmiotu rysują się dwa odrębne sposoby prowadzenia ewaluacji wewnętrznej (autoewaluacji) szkoły. Pierwszy model określić można jako ewaluacja polityk szkoły, który koncentruje się na badaniu problemów odnoszących się do organizacji jako całości. Drugi model koncentruje się wokół doskonalenia pracy poszczególnych nauczycieli. Działania te są przede wszystkim wynikiem ich własnej aktywności.

Ograniczenia przytoczonych modeli nie pozwalają na wykorzystanie w pełni potencjału jaki tkwi w działaniach autoewaluacyjnych prowadzonych na poziomie szkoły i pojedynczych nauczycieli. Szansą na jego wykorzystanie wydaje się próba stworzenia modelu, który integruje w sobie mikroewaluacje prowadzone przez poszczególnych nauczycieli z ewaluacją polityk (priorytetów) całej szkoły.

Dr Joanna Kołodziejczyk

Instytut Spraw Publicznych

Uniwersytet Jagielloński

Tytuł referatu: Czy raporty z ewaluacji zewnętrznej mogą być przydatne szkołom do rozwoju?

Jednym z celów raportów z ewaluacji zewnętrznej szkół i placówek edukacyjnych jest ich wykorzystanie do rozwoju tych organizacji. W raportach znajdują się m.in. informacje o funkcjonowaniu szkół we wskazanych w rozporządzeniu MEN z dnia 7 października 2009r. obszarach oraz wnioski z przeprowadzonych badań. Celem referatu jest próba oceny, na ile informacje zawarte w raportach mogą być przydatne do doskonalenia działań prowadzonych przez szkoły. Badaniu poddane zostaną losowo wybrane raporty z tzw. ewaluacji całościowej, opublikowane w 2010-2011 roku na stronie internetowej www.npseo.pl